

Arrest

nr. 239 095 van 28 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. IVANOVIC
Stationsstraat 150
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN .

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. IVANOVIC verschijnt voor verzoekster, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 4 november 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 8 november 2019 om internationale bescherming. Op 28 februari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 3 maart 2020 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Mimizak. U bent van etnische origine Mowri en bent een soennitische moslima. U hebt steeds in Mimizak gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan een tweetal jaren geleden. U bent ongeletterd. U huwde zestien of zeventien jaar geleden met de Afghaanse man K. A. (...). Samen kregen jullie twee dochters. Uw oudste dochter is heden 15 jaar en uw jongste dochter is 11 jaar. Een drietal jaar geleden werd uw echtgenoot vermoord omdat de zus van uw echtgenoot niet huwde met de man aan wie zij aanvankelijk was beloofd. De familie van deze man nam wraak door uw echtgenoot dood te schieten. U werd verkracht door de vijanden van uw man. Na de dood van uw echtgenoot hertrouwde u niet. U ontvluchtte Afghanistan. Met een smokkelaar reisde u via Urumiyeh naar Iran. Uw schoonmoeder en schoonzus, de moeder en de zus van uw overleden echtgenoot, wonen in Mashad te Iran. U reisde verder naar Griekenland en arriveerde op het Griekse eiland Chios. U verbleef er in een opvangkamp voor vluchtelingen. U diende een verzoek om internationale bescherming in te Griekenland. Ongeveer vijf maanden na uw aankomst in Griekenland verkreeg u uw Griekse verblijfsdocumenten en uw Griekse paspoort. U werd door de Griekse autoriteiten aanvaard als politiek vluchteling, omdat uw leven in Afghanistan in gevaar is. Vanuit Chios werd u met uw kinderen overgebracht naar Athene, waar u langer dan een jaar woonde. U woonde met uw kinderen in het hotel Marathon te Niamakri. U werd er echter herkend door enkele Afghaanse mannelijke familieleden van uw man. Een van deze mannen, S. (...), wilde een relatie met u beginnen. U ging echter niet in op zijn verzoek. Deze mannen vielen u lastig en sloegen u. De mannen droegen u ook op uw dochters aan hen te geven. U raakte tijdens voornoemd incident verwond aan uw linkeroog, waarop u medische verzorging kreeg in een ziekenhuis. U stapte naar de Griekse politie om een klacht tegen deze mannen in te dienen. Een buur die de Engels taal machtig was, hielp u om te vertalen. U meldde het incident ook aan de verantwoordelijken van het hotel waar u verbleef. Er gebeurde echter geen opvolging en u kreeg geen tolk om naar het politiekantoor te gaan. U werd gepest door deze bovengenoemde mannen. Ook uw dochters werden door hen lastig gevallen. Sinds een vijftal jaar hebt u ook te kampen met zenuwaanvallen. Onder begeleiding van een mensensmokkelaar verliet u enkele maanden geleden samen met uw twee minderjarige dochters Griekenland. Via Italië reisde u per trein naar Zwitserland en verder naar België. De Afghaanse mensensmokkelaar nam uw Griekse documenten in beslag omdat u hem nog geld voor uw reis verschuldigd was. U dient hier een verzoek om internationale bescherming in op 8 november 2019. Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u dat de familieleden van uw man die ook in Griekenland verblijven u en uw dochters zullen vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van de taskara van uw broer, een kopie van enkele bladzijden uit de taskara en het paspoort van uw echtgenoot, alsook een kopie van een pagina uit het paspoort van uw dochter, twee medische attesten uit Griekenland en nog een brief van een Griekse kliniek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Search Result, Nota Eurodac Hit M], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie CGVS Notities persoonlijk onderhoud, pp. 6 en 11). U zegt door de Griekse autoriteiten bescherming te hebben verkregen omdat u er als politiek vluchteling wordt beschouwd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de

uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van pesterijen door mannelijke familieleden van uw overleden echtgenoot waarbij zij evenmin geweld schuwden, moet worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover eerder vaag en oppervlakkig waren (zie infra). Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van de stappen die u hebt ondernomen tegen deze pesterijen en hierbij beroep deed op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, daadwerkelijk hulp hebt ontvangen van de Griekse bevoegde diensten. Hieruit kan afgeleid worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

U haalt aan dat u bij een terugkeer naar Griekenland opnieuw problemen vreest met de familieleden van uw echtgenoot. Deze mannen verbleven in hetzelfde hotel waar u met uw dochters woonde. Een van deze mannen, S. (...), wilde een relatie met u, maar u had geen interesse. Hierna werd u door de mannen lastig gevallen. Op een zaterdagavond werd u door een van de mannen, D. M. A. (...), geslagen. U hebt onmiddellijk een klacht ingediend bij de Griekse politie. Aldus dient te worden geconcludeerd dat de bevoegde Griekse autoriteiten het nodige hebben gedaan om u zowel op politiek als medisch vlak te beschermen en bij te staan naar aanleiding van de fysieke aanval door de man D. M. A. (...). Nergens blijkt dat u bij een terugkeer naar Griekenland zich niet opnieuw kan beroepen op verdere bescherming en hulp tegen de familie van uw echtgenoot door de Griekse autoriteiten. Voor wat het waard is, zijn uw verklaringen aangaande uw problemen met de familie van uw man in Griekenland eerder vaag en oppervlakkig te noemen, waardoor de geloofwaardigheid van de precieze omstandigheden van uw ingeroepen problemen in Griekenland tevens ter discussie staan. Allereerst slaagt u er niet in toe te lichten wanneer u het slachtoffer zou zijn geworden van fysieke agressie door de familieleden van uw man in het hotel waar u woonde (CGVS, pp. 12 en 13). Gevraagd wanneer dit was, ontwijkt u de vraag en stelt u onomwonden dat u de data niet kent. Nogmaals gepolst door het CGVS hoelang voor u Griekenland verlaten hebt u werd aangevallen, geeft u opnieuw geen antwoord op de vraag en zegt u dat het gebeurde in het hotel te Athene. Een derde maal de vraag herhaald door het CGVS, antwoordt u dat u het zich niet kan herinneren en onmiddellijk hierna vraagt u om een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat u zo weinig vertrouwd bent met wanneer dit incident plaatsvond, relativeert sterk uw ingeroepen moeilijkheden. U baseert immers uw vrees ten aanzien van Griekenland op dit incident gepleegd door familieleden van uw man in Griekenland. Behalve deze keer waarbij u werd geslagen in het hotel, maakt u overigens geen melding van andere incidenten. Wanneer het CGVS u vraagt of u nog het slachtoffer werd van andere incidenten na de aanval in het hotel, zegt u louter in algemene termen dat ze u en uw dochters lastig vielen, maar u beschreef geen concrete incidenten (CGVS, p. 13). Gevraagd te vertellen over het incident waarbij u geslagen werd door D. M. A. (...), beperkt u uw verklaringen tot "op een zaterdagavond was het, D. M. A. (...) sloeg me, de andere 2 waren bij hem, ze sloegen me niet maar vielen me lastig, ze klopten op de deur, ik opende de deur en hij sloeg me". Verder dan deze korte opsomming kwam u niet. U bracht niet de minste context gerelateerde informatie van wat vooraf gegaan was aan het incident.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).] Zoals blijkt uit uw verklaringen werd uw klacht door de Griekse autoriteiten geregistreerd en werd u ook verhoord (zie CGVS, p. 13). U werd ook de nodige zorg toegediend in een ziekenhuis, zoals u toegeeft. U legt tevens een foto neer van uw oog genomen tijdens uw verzorging in het ziekenhuis, alsook legt u een attest van het ziekenhuis neer.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in tijd en hernieuwbaar. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11,14,16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig is, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr.X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

U legt enkele foto's van uw gekwetste oog en enkele medische attesten uit Griekenland aangaande de slagen die u kreeg waarbij uw oog gewond raakte neer. Nergens kan echter worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om indien nodig gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw problemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op de identiteit en nationaliteit van uw gezinsleden en uw broer, elementen die hier heden niet ter discussie staan. De facebook screenshots van uzelf en van S. (...), de man die u in Griekenland problemen gaf, kunnen evenmin het CGVS tot een andere conclusie leiden. Hieruit blijkt niet dat u zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten bij eventuele gemeenrechtelijke problemen bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden,

ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“5.2.1. Overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen

Indien verzoekster zou dienen terug te keren naar Griekenland zou verzoekster worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen en zou zij niet langer in staat zijn een rustig en menswaardig leven te leiden.

De grondrechten van verzoekster als begunstigde van internationale bescherming werden gedurende haar verblijf in Griekenland werden niet geëerbiedigd.

Verzoekster verwijst in het bijzonder naar artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU en artikel 3 EVRM dewelke bepalen :
“(…)”

De onmenselijk en vernederende behandelingen die verzoekster in Griekenland heeft ondergaan blijken onomstotelijk uit de feitelijke uiteenzetting en de verklaringen van verzoekster tijdens het verhoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Verzoekster en haar dochters werden in Griekenland gestalkt en geteisterd door de familieleden van haar overleden echtgenoot dewelke zij tegen het lijf liep in het hotel Marathon in ATHENE.

Hierna volgt een niet-limitatieve opsomming van de teisteringen :

- Één van de mannen wou een relatie met verzoekster en bedreigde haar;*
- De mannen bevalen verzoekster haar dochters aan hen te geven;*
- Verzoekster werd verkracht;*
- Verzoekster werd in mekaar geslagen;*
- De minderjarige dochter van verzoekster werd door de mannen gedwongen om alcohol te drinken;*
- Verzoekster haar vingers werden verbrand met een aansteker door de mannen;*
- De GSM van verzoekster werd door één van de mannen meegenomen ter repartie waarbij er werden foto's en nummers uit de GSM van verzoekster gehaald om hiermee vervolgens verzoekster te chanteren en deze te publiceren;*
- Er worden door de mannen ne-profielen gemaakt van verzoekster waarbij er foto's van verzoekster en haar dochters werden gepost op sociale media;*
- ...*

Verzoekster heeft getracht de hulp in te roepen van de Griekse autoriteiten teneinde deze mensonwaardige en vernederende behandelingen te doen stoppen.

Zoals verzoekster verklaarde tijdens haar verhoor voor het Commissariaat-Generaal werd zij allesbehalve geholpen, laat staan beschermd door de Griekse autoriteiten.

Toen verzoekster klacht wenste te gaan neerleggen bij de politie werd er voor haar geen tolk voorzien door de Griekse assistenten in het vluchtelingenhotel. Het is met behulp van één van haar medevluchtelingen dat verzoekster bij de politie in het Engels klacht heeft kunnen neergeleggen. Wanneer verzoekster een afschrift van haar klacht vroeg, zei men haar dat het niet mogelijk was gezien er geen tolk was.

Hoewel verzoekster melding heeft gemaakt van de teisteringen bij de assistenten in het hotel waar verzoekster verbleef, hebben deze niets ondernomen om de situatie te verhelpen of op te volgen.

Door de Griekse autoriteiten werden er ook geen acties ondernomen om de ernst van de situatie te onderzoeken of de mannen tot een halt te roepen, laat staan om verzoekster te beschermen...

Verzoekster diende zichzelf te beschermen door zich op te sluiten in haar kamer.

De situatie in Griekenland was voor verzoekster onleefbaar. Verzoekster en haar dochters leefden in continue vrees om omgebracht te worden door deze mannen.

Indien verzoekster zou dienen terug te keren zou verzoekster opnieuw worden blootgesteld aan deze onmenselijke en vernederende behandelingen en zou zij niet in staat zijn een rustig en menswaardig leven te leiden.

Actueel worden de dochters van verzoekster nog steeds lastiggevallen via sociale media door de mannen !

Verzoekster vreest eens te meer dat deze mannen haar zullen vermoorden als wraak omdat zij hen ontvlucht is.

5.2.2. Schending van de motiveringsplicht

Ingevolge art. 3 van de Wet inzake de motivering van bestuurshandeling is de administratieve overheid verplicht haar beslissingen op voldoende wijze te motiveren.

Deze motivering moet afdoende zijn, wat betekent dat de opgegeven reden de beslissing moet kunnen dragen. Men moet m.a.w. nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct zijn, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen. (Raad van State nr. 45.623, 30 december 1993, Arr. R. v. St. 1993)

In de beslissing dd. 28/02/2020 tot niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek tot internationale bescherming van verzoekster werd door de Commissaris-Generaal als reden aangegeven dat verzoekster er niet in geslaagd is om het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden te weerleggen en dit omwille van de volgende redenen:

(...)

5.2.2.1. Betreffende de daadwerkelijke hulp van de Griekse autoriteiten

De Commissaris-Generaal stelt simpelweg dat :

"Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van de stappen die u hebt ondernomen tegen deze pesterijen en hierbij daadwerkelijk beroep deed op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, daadwerkelijk hulp hebt ontvangen van de Griekse bevoegde diensten. Hieruit kan afgeleid worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet."

Op basis van "bepaalde gegevens" meent de Commissaris-Generaal dat verzoekster hulp zou hebben gekregen van de Griekse instanties. Dit is absoluut niet het geval en dit blijkt uit niets.

Op welke gegevens de Commissaris-Generaal zich steunt om dit te concluderen is volstrekt onduidelijk.

De Commissaris-Generaal stelt daarnaast :

"U hebt onmiddellijk een klacht ingediend bij de Griekse politie. Aldus dient te worden geconcludeerd dat de bevoegde Griekse autoriteiten het nodige hebben gedaan om u zowel op politieel als medisch vlak te beschermen en bij te staan naar aanleiding van de fysieke aanval door de man D. M. A. (...)."

Uit het enkele feit dat verzoekster klacht heeft neergelegd, concludeert de Commissaris-Generaal dat de Griekse autoriteiten het nodige hebben gedaan om verzoekster te beschermen.

Het tegendeel is waar. Zoals verzoekster verklaarde tijdens haar verhoor voor het Commissariaat-Generaal werd zij allesbehalve geholpen, laat staan beschermd door de Griekse autoriteiten.

Toen verzoekster klacht wenste te gaan neerleggen bij de politie werd er voor haar geen tolk voorzien door de Griekse assistenten in het vluchtelingenhotel. Het is met behulp van één van haar medevluchtelingen dat verzoekster bij de politie in het Engels klacht heeft kunnen neergeleggen.

Wanneer verzoekster een afschrift van haar klacht vroeg, zei men haar dat het niet mogelijk was gezien er geen tolk was.

Hoewel verzoekster melding heeft gemaakt van de teisteringen bij de assistenten in het hotel waar verzoekster verbleef, hebben deze niets ondernomen om de situatie te verhelpen of op te volgen.

Het neerleggen van de klacht door verzoekster bleef ook zonder gevolg. Er werd door de Griekse autoriteiten niets ondernomen om deze mannen op te sporen of te vervolgen.

5.2.2.2. Betreffende de beweerde ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster

De Commissaris-Generaal meent dat de verklaringen van verzoekster aangaande de teisteringen door de mannen van de familie van de overleden echtgenoot van verzoekster vaag en oppervlakkig waren waardoor de geloofwaardigheid van de precieze omstandigheden van de teisteringen ter discussie staan.

Verzoekster is formeel dat haar verklaringen waarachtig zijn. Verzoekster haar verklaringen worden bovendien gesteund door foto's en medische attesten waaruit onomstotelijk blijkt dat verzoekster door deze mannen werd aangevallen (STUK 4 en 5).

Verzoekster is diep getraumatiseerd en beschaamd over de gebeurtenissen zodat zij hier niet diep op durfde ingaan. Verzoekster durfde tijdens het verhoor niet te vertellen dat deze mannen haar ook gedwongen hebben om seksuele betrekkingen met hen te hebben.

Verzoekster heeft ook tijdens het verhoor wel degelijk melding gemaakt van andere incidenten in tegenstelling tot wat de Commissaris-Generaal in diens beslissing stelt.

Zo heeft verzoekster over een voorval verteld waarbij ze aan één van de mannen haar GSM had gegeven ter reparatie en waarbij deze man foto's en nummers uit de GSM van verzoekster heeft gehaald om haar vervolgens te bedreigen en te chanteren om een relatie met hem te hebben.

Voorts was er nog een incident waarbij de mannen de verzoekster haar vingers hebben verbrand met een aansteker. Dit staat trouwens niet duidelijk weergegeven in de notities van het verhoor... (p. 14 notities verhoor)

Als de verklaringen van verzoekster vaag en onduidelijk zijn, dan is dit omdat verzoekster ongeletterd is en haar mentale toestand onstabiel is.

Uit niets blijkt dat verzoekster niet de waarheid zou spreken. Verzoekster brengt voldoende stukken bij ter staving van haar verhaal.

Actueel worden verzoekster en haar dochters nog steeds lastig gevallen door de mannen uit Griekenland via sociale media.

- STUK 6

Er worden nepprofielen aangemaakt waarop foto's van verzoekster en haar dochters worden gepost.

- STUK 7

5.2.2.3. Betreffende de verhoogde kwetsbaarheid van verzoekster en een mogelijke schending van art. 3 EVRM

De Commissaris-Generaal stelt dat er in hoofde van verzoekster sprake kan zijn van een verhoogde kwetsbaarheid o.w.v. haar problematische mentale toestand, doch dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat er een ernstig risico is dat zij in leefomstandigheden zou terechtkomen die strijdig zijn met artikel 3 EVRM.

Verzoekster verwijst naar hetgeen zij hierboven reeds uitgebreid heeft uiteengezet en waaruit blijkt dat haar levensomstandigheden in Griekenland wel degelijk van die aard waren (en opnieuw zouden zijn) zodat ze in strijd zijn met artikel 3 EVRM.

Gelet op haar problematische mentale toestand heeft verzoekster des te meer nood aan adequate hulp en bescherming van de Griekse autoriteiten, hetgeen zij niet gekregen heeft.

De Commissaris-Generaal baseert zich op het volgende om te concluderen dat er geen ernstig risico is dat verzoekster in levensomstandigheden zou terechtkomen die strijdig zijn met artikel 3 EVRM:
"(...)"

De simpele vaststelling dat verzoekster klacht kon neerleggen en dat zij medische verzorging kreeg is niet voldoende om te besluiten dat er geen risico is op een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoekster als bijzonder kwetsbaar persoon dient voor deze onmenselijke behandelingen beschermd te worden.

5.2.2.4. Betreffende de geldigheid van de status van beschermde persoon van verzoekster in Griekenland

De Commissaris-Generaal maakt niet aannemelijk dat de status van verzoekster als persoon die internationale bescherming geniet nog geldig zou zijn gelet op haar vertrek uit Griekenland en haar aanvraag voor bescherming in een andere lidstaat.

5.2.2.5. Betreffende de medische zorgen in Griekenland en de mogelijke schending van art. 3 EVRM

Volgens de Commissaris-Generaal blijkt uit niets dat de fysieke en mentale gezondheid van verzoekster van die aard is dat zij niet de nodige gepaste medische zorgen zou krijgen in Griekenland. Evenmin toont verzoekster aan dat zij owv. haar problemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

De Commissaris-Generaal motiveert evenwel niet waarom de gezondheidszorg in Griekenland adequaat zou zijn en toont evenmin aan dat verzoekster voldoende toegang zou hebben tot aangepaste medische en psychologische verzorging.

De Commissaris-Generaal beperkt diens motivatie door te stellen dat verzoekster geen bewijs levert van het omgekeerde. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Voor wat betreft de problemen in Griekenland verwijst verzoekster naar hetgeen zij hierboven reeds heeft uiteengezet waaruit blijkt dat de mensonwaardige behandelingen die zij in Griekenland door deze mannen heeft ondergaan en de passieve houding van de Griekse autoriteiten wel degelijk een schending inhouden van artikel 3 EVRM."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- foto's van verzoeksters verwondingen (stuk 4);
- medische attesten (stuk 5);
- gesprekken op sociale media (stuk 6);
- nepprofielen op sociale media met foto's van verzoekster en haar dochters (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van voormelde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster indiende niet-ontvankelijk is omdat (i) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat zij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, omdat (ii) zij onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek in de weg staan, en omdat (iii) niets erop wijst dat haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet meer geldig is. Deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht, waarbij tevens de door verzoekster neergelegde stukken worden besproken.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. X).

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.2. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

“(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; (…)”

In de parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt nog het volgende gesteld:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekster internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. In de bestreden beslissing wordt immers terecht als volgt geoordeeld:

“Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Search Result, Nota Eurodac Hit M], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie CGVS Notities persoonlijk onderhoud, pp. 6 en 11). U zegt door de Griekse autoriteiten bescherming te hebben verkregen omdat u er als politiek vluchteling wordt beschouwd.”

Deze motivering wordt niet betwist in het verzoekschrift, noch blijkt dat verzoekster thans niet langer erkend zou zijn als vluchteling in Griekenland. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in tijd en hernieuwbaar. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11,14,16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig is, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RVV 30 maart 2017, nr.X).”

Door in haar verzoekschrift louter te stellen dat de commissaris-generaal niet aannemelijk maakt dat haar status als persoon die internationale bescherming geniet nog geldig zou zijn gelet op haar vertrek uit Griekenland en haar aanvraag voor bescherming in een andere lidstaat, slaagt verzoekster er niet in de voorgaande motieven te weerleggen of te ontcrachten. Het komt aan verzoekster als genietster van internationale bescherming in Griekenland toe om met concrete elementen aan te tonen dat zij aldaar geen bescherming meer (kan) geniet(en). Zij blijft hiertoe aldus in gebreke.

Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “Ibrahim e.a.”, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekster kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, met name wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling

zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 88-90 e.v.).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoonbaar dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In de bestreden beslissing wordt immers op pertinente en correcte wijze als volgt gemotiveerd: *“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van pesterijen door mannelijke familieleden van uw overleden echtgenoot waarbij zij evenmin geweld schuwden, moet worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover eerder vaag en oppervlakkig waren (zie infra). Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van de stappen die u hebt ondernomen tegen deze pesterijen en hierbij beroep deed op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, daadwerkelijk hulp hebt ontvangen van de Griekse bevoegde diensten. Hieruit kan afgeleid worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

U haalt aan dat u bij een terugkeer naar Griekenland opnieuw problemen vreest met de familieleden van uw echtgenoot. Deze mannen verbleven in hetzelfde hotel waar u met uw dochters woonde. Een van deze mannen, S. (...), wilde een relatie met u, maar u had geen interesse. Hierna werd u door de mannen lastig gevallen. Op een zaterdagavond werd u door een van de mannen, D. M. A. (...), geslagen. U hebt onmiddellijk een klacht ingediend bij de Griekse politie. Aldus dient te worden geconcludeerd dat de bevoegde Griekse autoriteiten het nodige hebben gedaan om u zowel op politiek als medisch vlak te beschermen en bij te staan naar aanleiding van de fysieke aanval door de man D. M. A. (...). Nergens blijkt dat u bij een terugkeer naar Griekenland zich niet opnieuw kan beroepen op verdere bescherming en hulp tegen de familie van uw echtgenoot door de Griekse autoriteiten. Voor wat het waard is, zijn uw verklaringen aangaande uw problemen met de familie van uw man in Griekenland eerder vaag en oppervlakkig te noemen, waardoor de geloofwaardigheid van de precieze omstandigheden van uw ingeroepen problemen in Griekenland tevens ter discussie staan. Allereerst slaagt u er niet in toe te lichten wanneer u het slachtoffer zou zijn geworden van fysieke agressie door de familieleden van uw man in het hotel waar u woonde (CGVS, pp. 12 en 13). Gevraagd wanneer dit was, ontwijkt u de vraag en stelt u onomwonden dat u de data niet kent. Nogmaals gepolst door het CGVS hoelang voor u Griekenland verlaten hebt u werd aangevallen, geeft u opnieuw geen antwoord op de vraag en zegt u dat het gebeurde in het hotel te Athene. Een derde maal de vraag herhaald door het CGVS, antwoordt u dat u het zich niet kan herinneren en onmiddellijk hierna vraagt u om een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat u zo weinig vertrouwd bent met wanneer dit incident plaatsvond, relativeert sterk uw ingeroepen moeilijkheden. U baseert immers uw vrees ten aanzien van Griekenland op dit incident gepleegd door familieleden van uw man in Griekenland. Behalve deze keer waarbij u werd geslagen in het hotel, maakt u overigens geen melding van andere incidenten. Wanneer het CGVS u vraagt of u nog het slachtoffer werd van andere incidenten na de aanval in het hotel, zegt u louter in algemene termen dat ze u en uw dochters lastig vielen, maar u beschreef geen concrete incidenten (CGVS, p. 13). Gevraagd te vertellen over het incident waarbij u geslagen werd door D. M. A. (...), beperkt u uw verklaringen tot “op een zaterdagavond was het, D. M. A. (...) sloeg me, de andere 2 waren bij hem, ze sloegen me niet maar vielen me lastig, ze klopten op de deur, ik opende de deur en hij sloeg me”. Verder dan deze korte opsomming kwam u niet. U bracht niet de minste context gerelateerde informatie van wat vooraf gegaan was aan het incident.

De vaststelling dat er in uw hoofd mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zoals blijkt uit uw verklaringen werd uw klacht door de Griekse autoriteiten geregistreerd en werd u ook verhoord (zie CGVS, p. 13). U werd ook de nodige zorg toegediend in een ziekenhuis, zoals u toegeeft. U legt tevens een foto neer van uw oog genomen tijdens uw verzorging in het ziekenhuis, alsook legt u een attest van het ziekenhuis neer.

(...)

U legt enkele foto's van uw gekwetste oog en enkele medische attesten uit Griekenland aangaande de slagen die u kreeg waarbij uw oog gewond raakte neer. Nergens kan echter worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om indien nodig gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw problemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op de identiteit en nationaliteit van uw gezinsleden en uw broer, elementen die hier heden niet ter discussie staan. De facebook screenshots van uzelf en van S. (...), de man die u in Griekenland problemen gaf, kunnen evenmin het CGVS tot een andere conclusie leiden. Hieruit blijkt niet dat u zich niet zou kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten bij eventuele gemeenrechtelijke problemen bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Verzoekster slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Verzoekster voert aan dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten onrechte concludeert dat de Griekse autoriteiten het nodige hebben gedaan om haar te beschermen. Zij licht toe dat er voor haar geen tolk werd voorzien toen zij bij de politie klacht wenste neer te leggen en dat zij geen afschrift van haar klacht heeft gekregen. Voorts zou er niets zijn ondernomen om de situatie te verhelpen of op te volgen. Zij beperkt zich evenwel tot het uiten van loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Gezien zij zelf verklaarde dat zij met behulp van een van haar medevluchtelingen bij de politie in het Engels een klacht heeft kunnen neerleggen en gelet op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten van de Europese Unie, toont verzoekster niet aan dat het onredelijk is dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing oordeelde dat uit niets blijkt dat zij bij een terugkeer naar Griekenland zich niet opnieuw kan beroepen op verdere bescherming en hulp tegen de familie van haar echtgenoot door de Griekse autoriteiten.

Door erop te wijzen dat haar verklaringen waarachtig zijn en bovendien worden gesteund door foto's en medische attesten waaruit onomstotelijk blijkt dat zij door de familie van haar overleden man werd aangevallen, weerlegt verzoekster niet dat haar verklaringen eerder vaag en oppervlakkig zijn en dat daardoor de geloofwaardigheid van de precieze omstandigheden van de door haar ingeroepen problemen in Griekenland ter discussie staan. Uit de foto's en medische attesten (stukkenbundel verzoekster, stukken 4 en 5) kunnen de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep niet worden afgeleid. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dan ook op goede gronden vast dat uit deze foto's en medische attesten niet kan worden afgeleid dat verzoeksters fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat zij niet in aanmerking zou komen om indien nodig gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland en dat verzoekster hiermee evenmin aantoonde dat zij omwille van haar problemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 van het EVRM

Waar verzoekster betoogt dat de familieleden van haar overleden echtgenoot haar in Griekenland ook gedwongen hebben om seksuele betrekkingen met hen te hebben en dat zij over deze gebeurtenissen diep getraumatiseerd en beschaamd is zodat zij er tijdens het persoonlijk onderhoud niet over durfde te vertellen, beperkt zij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster brengt geen enkel medisch stuk bij waaruit kan blijken dat zij in Griekenland verkracht werd, laat staan dat zij hierdoor getraumatiseerd is. Bovendien klemde deze bewering met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) dat zij niet in Griekenland, maar in Afghanistan verkracht werd, en wel door de vijanden van haar man (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat verzoekster wel kan vertellen over de verkrachting die zij zou hebben ondergaan in Afghanistan, maar diep getraumatiseerd en beschaamd zou zijn om te vertellen over haar verkrachting in Griekenland, is niet aannemelijk. Overigens zijn verzoeksters verklaringen hierover in het verzoekschrift evenzeer uiterst vaag en oppervlakkig. Zij laat na de toedracht, omstandigheden en het tijdstip van deze gebeurtenis nader toe te lichten en geeft evenmin aan of zij bij de Griekse politie van deze gebeurtenis klacht heeft neergelegd. Ten slotte toont verzoekster niet aan dat de Griekse autoriteiten haar tegen een herhaling van deze gebeurtenis geen adequate bescherming zouden kunnen bieden.

Waar verzoekster nog laat gelden dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog heeft verteld over een voorval waarbij ze aan één van de mannen haar gsm had gegeven ter reparatie en waarbij deze man foto's en nummers uit haar gsm heeft gehaald om haar vervolgens te bedreigen en te chanteren om een relatie met hem te hebben, toont zij niet aan dat zij zich met deze problemen niet kan wenden tot de Griekse autoriteiten. Uit de door verzoekster neergelegde stukken (stukkenbundel verzoekster, stuk 7) kan overigens niet blijken dat het om nepprofielen gaat die door een familielid van verzoeksters overleden echtgenoot werden aangemaakt om haar te bedreigen en te chanteren om een relatie te hebben met hem.

Waar verzoekster betoogt dat zij en haar dochters actueel nog steeds worden lastiggevallen door de mannen uit Griekenland via sociale media en ter staving hiervan bij haar verzoekschrift screenshots van "*gesprekken op sociale media*" (stukkenbundel verzoekster, stuk 6) voegt, stelt de Raad vast dat deze stukken zijn opgesteld in een voor hem niet gekende taal en niet zijn voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor ze dan ook niet in overweging worden genomen.

Waar verzoekster nog wijst op een incident dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangehaald waarbij de familieleden van haar overleden echtgenoot haar vingers hebben verbrand met een aansteker, stelt de Raad vast dat zij hiervan geen enkel (begin van) bewijs voorlegt en hierover op het CGVS een uiterst summiere verklaring aflegde waaruit zelfs niet kan blijken of dit met opzet gebeurde (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Bovendien – en ten overvloede – stelt de Raad nog vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij zich hiermee niet zou hebben kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten, laat staan dat zij daartoe enige poging heeft ondernomen.

Waar verzoekster haar vage en onduidelijke verklaringen wijt aan haar ongeletterdheid en haar instabiele mentale toestand, stelt de Raad vooreerst vast dat zij geen enkel medisch attest voorlegt waaruit blijkt dat haar instabiele mentale toestand met zich brengt dat zij niet in staat zou zijn om doorleefde verklaringen af te leggen van de gebeurtenissen die haar Griekenland hebben doen verlaten. Verzoeksters analfabetisme biedt evenmin een verschoning voor de uiterst vage en oppervlakkige verklaringen over haar problemen in Griekenland met de familie van haar overleden echtgenoot. Ook van een persoon die analfabeet is, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de gebeurtenissen die haar hebben doen vertrekken uit het land waar zij internationale bescherming genoot. De Raad benadrukt dat analfabetisme niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen haar problemen in Griekenland te omschrijven.

Waar verzoekster nog stelt dat zij een bijzonder kwetsbaar persoon is en dat de simpele vaststelling dat zij klacht kon neerleggen en dat zij medische verzorging kreeg niet voldoende is om te besluiten dat er geen risico is op een schending van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat het aan verzoekster toekomt om aan te tonen dat zij in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Verzoekster reikt *in casu* onvoldoende elementen aan die tot deze vaststelling kunnen leiden.

Waar verzoekster nog aanvoert dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom de gezondheidszorg in Griekenland adequaat zou zijn en evenmin aan toont dat zij voldoende toegang zou hebben tot aangepaste medische en psychologische verzorging, benadrukt de Raad dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van haar medische problemen dient verzoekster een aanvraag in te dienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze problematiek is een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), zodat het enkel aan de DVZ toekomt om te oordelen of verzoeksters medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland en dus al dan niet een schending uitmaken van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 van het EVRM. In het kader van deze procedure kan dan worden onderzocht wat de gezondheidstoestand is van verzoekster en in welke

mate eventuele adequate behandeling in Griekenland nodig is en beschikbaar is. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de commissaris-generaal op basis van verzoeksters verklaringen op goede gronden kon concluderen dat verzoekster wel degelijk kon rekenen op medische ondersteuning in Griekenland, nu uit haar verklaringen en het attest dat zij voorlegt blijkt dat haar daar de nodige zorg werd toegediend in een ziekenhuis naar aanleiding van een incident waarbij zij door een van de Afghaanse mannelijke familieleden van haar man geslagen werd en verwond geraakte aan haar linkeroog. Verzoeker toont op geen enkele objectieve wijze *in concreto* aan dat de medische ondersteuning die zij ontving in Griekenland ontoereikend was, laat staan dat zij hiertoe in de toekomst geen toegang meer zou hebben.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

Gezien verzoekster internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.3.3. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN